

โอวาท 10 ข้อสำหรับहुจญาตที่จะเดินทางกลับภูมิลำเนา

﴿عشر وصايا لمن أراد السفر إلى بلده من الحجاج﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

ดร.อิสมาอีล ลุตฟี จะปะกียา

แปลโดย : ชุฟอัม อุษมาน

ที่มา : หนังสือสารหัจญ์มั้บรูร

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿عشر وصايا لمن أراد السفر إلى بلده من الحجاج﴾

« باللغة التايلاندية »

الدكتور إسماعيل لطفي جافاكيا

ترجمة: صافي عثمان

المصدر: كتاب رسالة الحج المبرور

إصدار جامعة جالا الإسلامية

2010 - 1431

islamhouse.com

โอวาท 10 ข้อสำหรับหุญาตที่จะเดินทางกลับภูมิลำเนา

อัลสลามุอะลัยกุม วะเราะหฺมะตุลลอฮิ วะบะเราะกาตุฮฺ

อัลหัมดุลิลลาฮฺ ด้วยนิอฺมัดของพระองค์ทำให้การงานที่ดีทั้งหลายเสร็จสมบูรณ์ ซึ่งด้วยเตาฟีกและความช่วยเหลือจากพระองค์ หุญาตทั้งหลายจึงได้บรรลุผลสำเร็จในการประกอบพิธีหัจญ์และอุมเราะฮฺ พร้อมกับการชียาเราะฮฺมัสยิดของท่านรอซูล คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวัสสลัม ด้วยดีทุกประการ

تَقَبَّلَ اللَّهُ مِنَّا وَمِنْكُمْ حَجًّا مَبْرُورًا، وَعُمْرَةً مُتَقَبَّلَةً، وَسَعْيًا مَشْكُورًا،
وَذَنْبًا مَغْفُورًا

เราแน่ใจว่า พวกเราทุกคนคงได้รับหัจญ์มับูรซึ่งเป็นที่พึงปรารถนาทำให้เราคู่ควรได้เป็นชาวสวรรค์ ด้วยอนุมัติแห่งพระองค์อัลลอฮ์ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป เรามีหน้าที่จะต้องดูแลชีวิตของเราในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านอิบาดะฮฺและการเข้าสังคม เพื่อให้เหมาะสมกับวิถีการดำเนินชีวิตของคนที่จะเป็นชาวสวรรค์(หัจญี หรือผู้ที่ผ่านการทำหัจญ์มาแล้ว)

ตอนนี้ เราต่างก็เตรียมตัวที่จะกลับภูมิลำเนา ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงอยากให้อโอวาทแก่ตัวเองและบรรดาหุญาตอาคันตุกะแห่งอัลลอฮ์ที่เคารพรักทุกท่าน ด้วยโอวาทบางประการดังนี้

1. ส่งเสริมให้ผู้ที่จะเดินทางนำของขวัญต่างๆ เพื่อมอบให้กับภรรยาและลูกๆ ตามที่มีหะดีษฏาะอ์ฟจากอาอิชะฮฺ ะเราะฎียัลลอฮุอันฮา ที่มีความว่า “เมื่อพวกท่านเดินทางกลับจากการเดินทางไกลใดๆ ก็ควรที่จะเตรียมของขวัญให้กับลูกๆ และภรรยาของท่าน แม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม”

2. ให้ทุกคนต่างภาววะฟา วะดาอฺ ก่อนที่จะเดินทางกลับบ้าน เพราะหุก่มของมันคือวาญิบเหนือทุกๆ คนที่จะเดินทางร่ำลาจากมัสยิดหะรออม(นครมักกะฮฺ)ในทัศนะของญุมฮูรุลอะมาลียะฮฺ รวมทั้งมัชฮับชาฟีอีด้วย ส่วนคนที่เหตุจำเป็น เช่น ผู้หญิงที่มีประจำเดือนหรือนิฟาสก็อนุโลมให้โดยไม่ต้องภาววะฟา วะดาอฺ ถ้าหากว่านางได้ภาววะฟาอิฟา ะเราะฎียะฮฺเสร็จเรียบร้อยแล้ว หลังจากภาววะฟา วะดาอฺแล้วไม่ควรที่ง่วนกับงานอีก ยกเว้นเกี่ยวกับการเตรียมตัวและรอที่จะเดินทางกลับภูมิลำเนาเท่านั้น

3. เมื่อภาววะฟา วะดาอฺเสร็จ ส่งเสริมให้มุ่งไปยัง มุลตะซัหม์ คือบริเวณระหว่างมูมฮินด้าและประตูกะอูบะฮฺ พร้อมทั้งให้แนบหน้าอกและท้องไปยังบัยตุลลอฮฺ ถ้าหากทำได้ และให้ขอดุอาอ์ต่ออัลลอฮฺในทุกๆ สิ่งที่ต้องการไม่ว่าจะเป็นเรื่องดีๆ ในคุณยาหรืออาคิเราะฮฺ ในจำนวนดุอาอ์เหล่านั้นก็คือดุอาอ์ตามที่มีรายงานโดยอัล-บัยฮะกีเยะฮฺและคนอื่นๆ จากอิมามอัช-ชาฟีอีฮฺว่า

اللَّهُمَّ إِنَّ الْبَيْتَ بَيْتِكَ، وَالْعَبْدَ عَبْدُكَ، وَابْنَ عَبْدِكَ، وَابْنَ أُمَّتِكَ، حَمَلْتَنِي
عَلَى مَا سَخَّرْتَ لِي مِنْ خَلْقِكَ، حَتَّى سَيَّرْتَنِي فِي بِلَادِكَ وَبَلَّغْتَنِي بِبِعْمَتِكَ

حَتَّىٰ أَعْتَنِي عَلَىٰ قَضَاءِ مَنَاسِكَكَ، فَإِذَا كُنْتَ رَضِيْتَ عَنِّي فَازِدْ عَنِّي رِضًا، وَإِلَّا فَمَنْ أَلَانَ قَبْلَ أَنْ تَنَآيَ عَن بَيْتِكَ دَارِي، هَذَا أَوْ أَنْ أَنْصِرَافِي إِنْ أَذِنْتَ لِي، غَيْرَ مُسْتَبَدِّلٍ بِكَ وَلَا بِبَيْتِكَ، وَلَا رَاغِبٍ عَنكَ وَلَا عَن بَيْتِكَ، اللَّهُمَّ فَاصْحِبْنِي بِالْعَافِيَةِ فِي بَدَنِي، وَالْعِصْمَةِ فِي دِينِي، وَأَحْسِنْ مُنْقَلَبِي، وَارْزُقْنِي طَاعَتَكَ مَا أَحْيَيْتَنِي

ความว่า โฉ้ พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริงบ้านแห่งนี้เป็นบ้านของพระองค์ และ บ่าวคนนี้ก็เ็นบ่าวของพระองค์ เป็นบุตรของบ่าวชายของพระองค์ เป็นบุตร ของบ่าวหญิงของพระองค์ พระองค์ได้นำข้ามาบนพาหนะที่พระองค์ทรง อำนวยให้ จนกระทั่งพระองค์ได้พาข้าพระองค์ผ่านดินแดนต่างๆ ของพระองค์ และให้ข้าพระองค์ได้มาถึงยังที่แห่งนี้ด้วยนิมิตของพระองค์ และพระองค์ได้ ช่วยเหลือข้าพระองค์ให้ประกอบพิธีหัจญ์แก่พระองค์ได้ลุล่วงเสร็จสิ้นด้วยดี ดังนั้น ถ้าหากพระองค์ทรงโปรดปรานข้าพระองค์ ก็ขอทรงเพิ่มความโปรด ปรานนั้นแก่ข้าพระองค์ หากไม่แล้ว ก็ขอทรงประทานความโปรดปรานนั้น ณ บัดนี้ก่อนที่ตัวข้าพระองค์จะห่างไกลออกจากบ้านของพระองค์ นี่คืเวลาที่ข้า พระองค์ต้องจากไปแล้วหากพระองค์ทรงอนุมัติให้แก่ข้าพระองค์ โดยที่ข้า พระองค์ไม่ได้จากไปเพราะต้องการเปลี่ยนไปจากพระองค์หรือบ้านของ พระองค์ และไม่ใช่ว่าเพราะความรังเกียจต่อพระองค์และบ้านของพระองค์ โฉ้อัลลอฮฺ ขอทรงมอบสุขภาพที่ดีแก่ตัวข้าพระองค์ การปกป้องดูแลในศาสนา ของข้าพระองค์ ขอทรงทำให้การกลับไปของข้าพระองค์เป็นสิ่งที่ดี และขอทรง ประทานให้ข้าพระองค์ได้เฝ้าพระองค์อยู่เสมอมตราบใดที่พระองค์ได้ให้ข้า พระองค์มีชีวิตอยู่ (ดู อัล-อุมม ของ อัช-ชาฟีอี 2/574-575)

อิบน์ อับบาส กล่าวว่า “บริเวณระหว่างมุมหินดำและประตูกะอูบะฮฺ เรียกว่า มุละตะซิม ซึ่ง ไม่ว่าบ่าวจะขอคุณาธิ์อะไรจากอัลลอฮฺ ณ ที่นั้น อัลลอฮฺก็จะทรงประทานให้กับเขา” (หะดีษเมากูฟ ใน อัล-สุนัน อัล-กุบรอ ของ อัล-บัยฮะกี 5/164)

4. เมื่อहुญาตออกจากที่พักของแต่ละคนเพื่อเดินทางกลับ ให้ทุกคนกล่าวว่า

بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

บิสมิลลาฮฺ, ตะวักกัลตุ อะลัลลอฮฺ, ลาหาละ วะลา กุर्वะตะ อิลลา บิลลาฮฺ

“ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ข้าขอมอบหมายต่ออัลลอฮฺ ไม่มีความสามารถและอำนาจใด เว้นแต่ด้วยอัลลอฮฺเท่านั้น” (หะดีษบันทึกโดย อิบน์ ดาวูด หมายเลข 5095, อัล-ติรมิซีย์ หมายเลข 3426, อิบน์ หิบบาน หมายเลข 822)

พร้อมทั้งปฏิบัติตามมารยาทในการเดินทางที่ได้เคยกล่าวไว้แล้วในภาคผนวกในหน้าที่ ...

5. ส่งเสริมให้มีการติดต่อแจ้งให้ทางบ้านทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับเวลาที่จะกลับถึงบ้าน เพื่อให้พวกเขาได้เตรียมตัวด้วยสำหรับอาหารและการต้อนรับที่ดี และเมื่อถึงบ้านแล้ว ตามสุนนะฮ์นั้นให้เข้าไปยังมัสยิดที่อยู่ใกล้บ้านที่สุดก่อนและละหมาดสองร็อกอะฮ์ในมัสยิดนั้น จากนั้นจึงเข้าบ้านไป และส่งเสริมให้ละหมาดอีกสองร็อกอะฮ์ในบ้านพร้อมทั้งขออุมมัตด้วยการสรรเสริญอัลลอฮ์และขอบคุณพระองค์ต่อทุกๆ นิอุมัตที่ทรงทำให้ลุล่วงในการทำหัจญ์และได้เห็นคุณประโยชน์ต่างๆ มากมายในหัจญ์และการได้ชียาเราะฮ์มัสยิดนะบะวีเย์ และได้กลับบ้านอย่างปลอดภัย พร้อมกันนั้นให้พบปะทักทายกับคนที่มาต้อนรับด้วยการแสดงความยินดีที่จริงจังและอบอุ่น เช่นการสถามและการกอดซึ่งกัน

6. ส่งเสริมให้คณะหุญาตทุกกลุ่มที่เดินทางกลับภูมิลำเนาได้อิสติหมฟารุและขออุมมัตให้มาก ทั้งต่อตัวเอง บิดามารดา ลูกและภรรยา ครูบาอาจารย์ และทุกคนที่มีบุญคุณแก่เขา ไม่ว่าจะ เป็นเครือญาติ มิตรสหาย และบรรดาพี่น้องมุสลิม เพื่อให้พวกเขาได้เป็นส่วนหนึ่งของคนที่ท่านนับปี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام ได้กล่าวในดุอาอ์ของท่านที่ว่า

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْحَاجِّ وَلِمَنْ اسْتَعْفَرَ لَهُ الْحَاجُّ

ความว่า "โอ้อัลลอฮ์ ขอทรงอภัยให้กับผู้ทำหัจญ์ และให้กับคนที่ผู้ทำหัจญ์นั้น ได้กล่าวขออภัยโทษให้" (หะดีษบันทึกโดย อัล-หาคิม หมายเลข 1612 ท่านกล่าวว่าเป็นหะดีษเศาะฮี้หฺตามเงื่อนไขของอิมามมุสลิม, อิบน์ กุซัยมะฮ์ หมายเลข 2516, อัล-บัยฮะกีเย์ หมายเลข 10161)

เช่นการกล่าวดุอาอ์ว่า

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلَا لِوَالِدَيْهِ، وَلَا لِزَوْجِي وَلِمَشَايِخِي وَلِدُرِّيَاتِي وَلَا لِصَدِقَائِي
وَلِمَنْ أَحْسَنَ إِلَيَّ، وَلِمَنْ أَوْصَانِي بِالِدُّعَاءِ، وَلِلْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ، إِنَّكَ أَنْتَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

7. ให้กล่าวขอบคุณต่อบรรดาอูละมาอ์และผู้ที่ยกย่องให้ความช่วยเหลือ ไม่ว่าจะเป็น ผู้จัดการบริษัท หัวหน้ากลุ่ม(แซะฮ์) ผู้นำและเจ้าหน้าที่คณะผู้แทนหัจญ์ ฝ่ายสาธารณสุข คณะแพทย์และเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ที่ได้เห็นดีเห็นชอบตรากตรำในการให้บริการเพื่อให้เราทำได้ทำหัจญ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี พร้อมกับขอบคุณหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทางการในประเทศของเรา รัฐบาลซาอุดีอาระเบีย และหน่วยงานราชการในนครมักกะฮ์ ที่ได้ให้บริการต่างๆ อย่างดีแก่เรา เพราะคนที่ไม่ขอบคุณแก่คนที่ทำดีกับเขา ย่อมหมายความว่าเขาไม่ได้ขอบคุณต่ออัลลอฮ์ด้วยเช่นกัน

8. พยายามดำรงไว้ซึ่งเครื่องหมายของหัจญ์มับบูรฺ นั่นคือคนที่มีคุณลักษณะเหมาะสมจะเป็นชาวสวรรค์ ที่มีความสมถะต่อโลกดุนยาที่จะสูญสิ้น และมีความปรารถนาต่ออาคิเราะฮ์ฮ์

ยิ่งใหญ่และสถาพรตลอดกาล พร้อมทั้งให้รักษาการตักวาต่ออัลลอฮ์ในทุกๆ ด้านของชีวิต ห่างไกลจากมะอูศียะฮ์การทำผิด ชุบฮะฮ์หรือความคลุมเครือ ซิริก และบิดอะฮ์ และไม่หันกลับไปทำสิ่งที่ต้องห้ามที่ได้เลิกไปแล้ว และต้องตั้งใจแน่วแน่เพื่อกลับไปทำหัจญ์อีกในปีต่อไป ถ้าเป็นไปได้ทำปีต่อครั้ง และช่วยกันส่งเสริมให้คนอื่น ๆ ได้ไปทำหัจญ์มับูรุดด้วย เพื่อให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวกันของประชาชาติอิสลามและเผยแพร่ความเมตตาแห่งอิสลามแก่โลกทั้งมวล ขออัลลอฮ์ประทานเตาฟีก

9. จงดำรงไว้ซึ่งจิตวิญญาณแห่งสองคำปฏิญาณ นั้น ข้อเท็จจริงของถ้อยคำ “อัซฮะดุ อัลลา อิลลาฮะ อิลลัลลอฮุ” นั้นคือคุณลักษณะแห่งความอิคลาศ ความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์เท่านั้น ในทุกๆ ด้านของชีวิต และข้อเท็จจริงของ “อัซฮะดุ อันนะ มุหัมมัดรเราะฮะฮ์ ลุอัลลอฮุ” ซึ่งได้ผูกวิถีการทำอิบาดะฮ์และมารยาทต่างๆ กับการปฏิบัติตามสุนนะฮ์ของท่านรอซูล คืออัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ตามการอธิบายของบรรดาอูลมะมาอ์ที่เชื่อถือได้ โดยเฉพาะเหล่าสะลัฟ ศอลิหฺ ซึ่งสิ่งเหล่านี้นับเป็นผลจากการทำอิบาดะฮ์หัจญ์ นั่นคือ การฎะวาฟที่กะอูบะฮ์ที่เป็นสัญลักษณ์ของ “ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮุ” และการเยี่ยมมัสยิดนะบะวียะฮ์ที่เป็นการประกาศความรักต่อสุนนะฮ์ของท่านรอซูล คืออัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งมันคือเครื่องหมายของ “มุหัมมัดรเราะฮะฮ์ ลุอัลลอฮุ” นั่นเอง

10. ในจำนวนสิ่งที่สำคัญและต้องดูแลให้ดีเมื่ออยู่ ณ ภูมิลำเนาของตนก็คือ

- 1) รักษาการละหมาดห้าเวลาพร้อมกับญะมาอะฮ์ที่มีศยิดให้ครบสำหรับผู้ชาย ส่วนผู้หญิงนั้นให้ละหมาดที่บ้านตั้งแต่เนิ่นๆ เมื่อเข้าเวลา ด้วยความอิคลาศและศุข
- 2) หมั่นรักษาการกล่าววิริดหลังละหมาด และบทซิกิรฺเข้าเย็น พร้อมกับเรียนรู้ความหมายของมันและภาคภูมิใจกับสุนนะฮ์ดังกล่าว
- 3) อ่านอัลกุรอานอย่างสม่ำเสมอทุกๆ วัน ถ้าเป็นไปได้วันละหนึ่งญุซ
- 4) ศึกษาความรู้เกี่ยวกับอัลกุรอานและสุนนะฮ์อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งความรู้อื่นๆ จากครูผู้สอนที่ไว้ใจได้ พร้อมกับเชิญชวนให้ครอบครัวและคนอื่นๆ ได้ร่วมกันเรียนรู้และปฏิบัติอะมัลที่ดี และร่วมกันเชิดชูศาสนาอิสลามและแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยสันติวิธี ความจริงใจ และใช้ความสุ่มรอบคอบ
- 5) ฟื้นฟูการบริจาคนานเศาะดะเกาะฮ์และการเลี้ยงอาหาร ถ้าเป็นไปได้ให้ทำทุกวัน ตามความสามารถที่ทำได้ ด้วยการเนี่ยตมอบผลบุญดังกล่าวแก่คนตาย พร้อมๆ กับการหมั่นไปเยี่ยมสุสานตามสุนนะฮ์ ด้วยจุดประสงค์รำลึกถึงอาคิเราะฮ์และขอดุอาอ์แก่คนตายในญูรู
- 6) พยายามคบกับคนที่ศอลิหฺ (คนดีมีคุณธรรม) คนที่มีความรู้ เหล่าดาอีย์ผู้เชิญชวนสู่อิสลาม และผูกสัมพันธ์ที่ดีกับมิตรสหายที่ได้ร่วมเดินทางไปทำหัจญ์พร้อมกันที่มักกะฮ์ และห่างไกลจากการคบหาและเข้าไปยังที่ที่อาจจะนำเราไปสู่การตกหลุมพรางของวิถีชีวิตแบบญาฮิลียะฮ์

- 7) ฟันฟูจิตวิญญานแห่งความรักใคร่และความอ่อนโยนต่อภรรยาและลูกๆ เพื่อการ
สร้างครอบครัวอิสลามที่มีความสุข พยายามดูแลความสะอาด ความเป็นระเบียบ
และเกียรติในครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ
- 8) มีมารยาทที่ดีต่อผู้อื่น ไม่ว่าจะ เป็นมุสลิมหรือผู้ไม่ใช่มุสลิม พร้อมทั้งให้ความ
ร่วมมือกับทุกฝ่ายที่ดีในการเผยแพร่ความเมตตาของอิสลามแก่โลกทั้งมวล และจง
ห่างไกลจากปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภัยและความตกต่ำ
- 9) ปลุกฟื้นสติญลักษณะแห่ง “ลับบัยกะ” คือการสนองต่อพระบัญชาของอัลลอฮ์และ
สุนนะฮ์ของท่านรอซูล คืออัลลิลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม และคำสั่งของผู้นำที่ไม่ค้าน
กับคำสอนของอัลลอฮ์และแนวทางของท่านรอซูล คืออัลลิลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม
- 10) หมั่นพยายามขวนขวายและขออูอาห์ เพื่อให้ได้รับบริษัที่ทะเลาล บริโภค ใช้ และ
สนับสนุนสิ่งที่ทะเลาลและมีคุณค่า (ทะเลาลัน ฎ็อยยิบัน) และหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่
หะรอมและคลุมเครือ

นี่คือคำสั่งเสียของข้าพเจ้าต่อตัวเอง พี่น้องชายหญิงบรรดาญาติญาติที่รักทุกคน และ
ข้าพเจ้าขออูอาห์ว่า

أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكُمْ، وَأَمَانَتَكُمْ، وَخَوَاتِيمَ أَعْمَالِكُمْ، رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا
إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً،
وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ. اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا وَلَكُمْ حَجًّا مَبْرُورًا، وَسَعْيًا
مَشْكُورًا، وَذَنْبًا مَغْفُورًا، وَعَوْدَةً حَمِيدَةً، وَحَيَاةً طَيِّبَةً، وَعَيْشَةً مُبَارَكَةً فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ،
سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ.

พี่น้องของท่าน
อิสมาอีล ลุตฟี จะปะกียา
อะมีรุลหัจญ์ไทยปี 1430